

Praha 5. srpna 2026
Č. j.: MZP/2026/270/816
Sp. zn.: ZN/MZP/2026/270/185

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 písm. b) zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 123/1998 Sb.“), **rozhodlo** ve věci žádosti pana [REDACTED] (dále jen „žadatel“), ze dne 16. 7. 2026 o poskytnutí informací týkajících se ročních hlášení o produkci a nakládání s odpady za období 2022 až 2025 a plnění podmínek závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaného ke stavbě trasy I.D pražského metra,

takto:

- I. **Zpřístupnění informací** k žádosti žadatele ze dne 16. 7. 2025 se podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 123/1998 Sb. ve spojení s § 96 odst. 6 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“), **pod body 1, 2 a 3) žádosti odpírá**, neboť jejich poskytnutí vylučuje zvláštní právní předpis, tedy zákon o odpadech, čímž je podle ustálené judikatury dán zákonný důvod pro takový postup.
- II. **Zpřístupnění informací** k žádosti žadatele ze dne 16. 7. 2026 se podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 123/1998 Sb., **pod bodem 4) žádosti odpírá**, neboť požadované informace ministerstvo nemá k dispozici a nemá zákonnou povinnost požadovanými informacemi disponovat.

O d ů v o d n ě n í

Podáním ze dne 16. 7. 2026 se žadatel obrátil na ministerstvo prostřednictvím datové schránky [REDACTED] s žádostí o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), kde požadoval poskytnutí informací k produkci a nakládání s odpady za období 2022 až 2025 a plnění podmínek závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaného ke stavbě trasy I.D pražského metra. Konkrétně požadoval poskytnutí následujících informací:

„podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), žádám Ministerstvo životního prostředí jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ o poskytnutí níže uvedených informací. Požadované údaje jsou vedeny zejména v integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP), jehož správcem je ministerstvo; skutečnost, že technický provoz systému zajišťuje CENIA, česká informační agentura životního prostředí, neznamená, že ministerstvo povinnosti informace poskytnout.

Žádám o poskytnutí:

- 1. kopií ročních hlášení o produkci a nakládání s odpady podle § 95 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, podaných za ohlašovací roky 2022 až 2025 společnostmi ŠTOCHL GROUP INVEST s.r.o., IČO 17104394, a ŠTOCHL GROUP RECYKLACE s.r.o., IČO 17497752, a to za všechny jejich provozovny a zařízení; pokud některá z uvedených společností za některý rok hlášení nepodala, žádám o výslovné sdělení této skutečnosti;*
- 2. kopií ročních hlášení o produkci a nakládání s odpady podaných za ohlašovací roky 2022 až 2025 kterýmkoli ohlašovatelem, vztahují-li se k provozovně, zařízení nebo místu nakládání s odpady v katastrálním území Kouřim (okres Kolín); pokud taková hlášení evidována nejsou, žádám o výslovné sdělení této skutečnosti;*
- 3. kopií ročních hlášení o produkci a nakládání s odpady podaných za ohlašovací roky 2022 až 2025 zhotoviteli stavby „ M I.D Pankrác Olbrachtova" Subterra a.s. IČ 45309612, STRABAG a.s. IČ 60838744, HOCHTIEF CZ a. s. IČ 46678468, Ed. Züblin Aktiengesellschaft, Albstadtweg, Albstadtweg 3, Stuttgart, 70567, a to v rozsahu odpadů skupiny 17 05 katalogu odpadů (zemina a kamení, vytěžená hlušina), včetně údajů o zařízeních a osobách, jimž byly tyto odpady předány;*
- 4. informací, které má ministerstvo k dispozici o plnění podmínek závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (EIA) vydaného ke stavbě trasy I.D pražského metra, a to v části týkající se nakládání s výkopovou zeminou a rubaninou, včetně případných zpráv o plnění těchto podmínek."*

Předmětem žádosti jsou tedy informace o životním prostředí podle § 2 písm. a) zákona č. 123/1998 Sb., protože byla tato žádost posuzována a vyřízena právě podle zákona č. 123/1998 Sb., neboť jiný postup platný právní řád České republiky nepřipouští. Na tento postup nemá vliv vůle žadatele, blíže viz § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) - „Podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.". Jak patrně z uvedené citace, podáním (resp. úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu) se rozumí mj. jakákoli žádost směřující vůči správnímu orgánu, tedy například i žádost o poskytnutí informací.

Zákonný důvod aplikace zákona č. 123/1998 Sb. je upraven v § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb."), podle něhož se tento zákon nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu. Takovým

zvláštním právním předpisem je i zákon č. 123/1998 Sb. Je třeba důsledně odlišovat případy, kdy se při poskytování informací postupuje podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a kdy podle zákona o právu na informace o životním prostředí (viz např. nálezy Ústavního soudu ČR ze dne 18.12.2002, sp. zn. III. ÚS 156/02, rozsudek NSS ze dne 22.1.2014, č.j. 7 As 61/2013-40, č. 3064/2014 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 20.1.2020, č.j. 5 As 231/2018-77, č. 4001/2020 Sb. NSS, bod 29). Z této judikatury jednoznačně vyplývá, že pokud jsou předmětem žádosti žadatele informace o životním prostředí, pak povinný subjekt musí postupovat podle zákona č. 123/1998 Sb. Z hlediska postupu povinného subjektu při vyřízení žádosti o informace nelze považovat za závazný odkaz žadatele na zákon č. 106/1999 Sb. I přes tento odkaz je úkolem povinného subjektu posoudit, o jaké informace se ve skutečnosti jedná, a podle kterého právního předpisu má při jejich poskytnutí či odepření jejich zpřístupnění postupovat (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27.4.2007, č.j. 9 Ca 270/2004-39, č. 2062/2010 Sb. NSS).

Ad I.) Předmětnou žádost žadatele ministerstvo posoudilo, přičemž dospělo k závěru, že disponuje požadovanými údaji z hlášení souhrnných údajů z průběžné evidence, podávaného na základě § 95 zákona o odpadech. Současně však musí konstatovat, že § 96 odst. 6 zákona o odpadech stanovuje zvláštní důvod pro odepření přístupu k požadovaným údajům:

Informace o jednotlivých osobách zaslané podle § 95 odst. 1 až 5 se poskytují pouze orgánům veřejné správy a složkám integrovaného záchranného systému při řešení krizových situací nebo mimořádných událostí podle jiných právních předpisů.

Vzhledem k omezení, stanovenému v citovaném § 96 odst. 6 zákona o odpadech, nemůže ministerstvo požadované informace žadateli zpřístupnit. Ustanovení § 96 odst. 6 zákona o odpadech totiž představuje speciální důvod odepření zpřístupnění informace. Informace o jednotlivých osobách lze poskytnout pouze orgánům veřejné správy, popř. složkám integrovaného záchranného systému pro potřeby řešení mimořádných událostí podle zvláštních právních předpisů. Z toho *a contrario* vyplývá, že informace o subjektech, které hlášení zasílají, nelze jiným subjektům než orgánům veřejné správy a složkám integrovaného záchranného systému zpřístupnit. V zákoně č. 123/1998 Sb. není takový postup explicitně uveden jako některý z důvodů pro odepření poskytnutí informací. Tento postup je však plně konformní s ustálenou soudní judikaturou, kdy lze jako příklad uvést citaci z rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR č.j. 1 As 28/2010-86: „V zásadě je možné, aby zvláštní zákon stanovil speciální důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Výčet důvodů pro odmítnutí žádosti uvedený v zákoně o svobodném přístupu k informacím proto není vyčerpávající, ale je možné, že bude rozšířen jiným zvláštním zákonem.“. Nadto zde lze citovat také rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR č.j. 1As 247/2023-25: „Zvláštní zákon může stanovit speciální důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím.“. Nejvyšší správní soud ČR v obou případech rozhodoval o důvodu odmítnutí žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., jedná se však o obdobnou

právní úpravu, a proto je tato judikatura aplikovatelná i na řízení vedené podle zákona č. 123/1998 Sb. Odkázat lze také na důvodovou zprávu k zákonu o odpadech: „Aby bylo zamezeno zneužívání odpadové evidence v rámci konkurenčního boje, je jednoznačně stanoveno, že ohlášené informace o jednotlivých osobách se poskytují pouze orgánům veřejné správy a pro potřeby řešení mimořádných událostí, toto ustanovení jako zvláštní právní úprava jednoznačně vymezuje rovněž to, že tyto údaje nemohou být poskytnuty ani na základě zákonů o svobodném přístupu k informacím.“.

Test proporcionality

Ministerstvo rozhodlo poskytnutí požadovaných informací odepřít, pročez zde blíže rozvede tzv. test proporcionality, jak vyplývá z ustálené judikatury. V průběhu tohoto testu ministerstvo posuzovalo, v jakém vztahu je v předmětné věci právo na informace žadatele, vyplývající zejména z čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), a právo na tytéž informace pouze pro zvláštním zákonem vymezený okruh subjektů.

Test proporcionality se v současné době podle ustálené judikatury skládá z následujících, na sebe navazujících kroků, tedy kritéria vhodnosti, kritéria potřebnosti a kritéria poměrování.

Kritérium vhodnosti

Podstatou tohoto kritéria je zkoumání existence kauzální vazby mezi orgány veřejné moci sledovanými cíli a jimi k tomu zvolenými prostředky. Toto kritérium tedy ve své podstatě zkoumá, zda jsou prostředky či opatření, zvolené orgány veřejné moci k naplnění sledovaného legitimního cíle způsobilé tohoto cíle také skutečně dosáhnout. Toto kritérium lze tedy vymezit jako požadavek existence racionálního spojení mezi opatřením omezujícím základní právo a legitimním cílem, který toto opatření sleduje.

V rámci posouzení tohoto kritéria ministerstvo zjišťovalo, jaké možnosti mu současně platná legislativa umožňuje k naplnění práva veřejnosti (žadatele) na informace, aniž by současně došlo k poškození výhradního práva na tyto informace pouze pro omezený okruh subjektů, explicitně uvedený ve zvláštním zákoně (zákon o odpadech).

Jedná se tedy o konflikt proti sobě stojících základních práv, která jsou samostatně podle stávající legislativy zcela dostatečně a srozumitelně chráněna. Ministerstvo tak při rozhodování o zvolení optimálního vyřešení tohoto konfliktu stálo před poměrně obtížným úkolem, nicméně nenalezlo žádný legální prostředek k naplnění práva veřejnosti (žadatele) na informace za současného zachování výhradního práva vyjmenovaných subjektů na tyto informace, jak stanovuje zvláštní zákon. Proto ministerstvu nezbylo než právo veřejnosti (žadatele) na informace omezit vydáním rozhodnutí o odepření jejich poskytnutí jako jediným zákonným prostředkem.

Kritérium potřebnosti

Toto kritérium optimalizuje potenciál vyřešení konfliktu (kolize) mezi ústavně chráněnými hodnotami. Řešení takového konfliktu lze podle tohoto kritéria považovat za optimální pouze

tehdy, jestliže by zlepšení pozice jedné strany mohlo být provedeno pouze na úkor strany druhé. To znamená, že prostředky či opatření, zvolené orgány veřejné moci, je potřebné v situaci, kdy neexistuje jiné alternativní opatření, které by mohlo zlepšit pozici jednotlivce, jehož práva jsou dotčena zvoleným opatřením, aniž by se zároveň snížila míra naplnění kolidující ústavně chráněné hodnoty, tj. sledovaného cíle.

Podle výše předestřené kritéria vhodnosti bylo zjištěno, že ministerstvo nenalezlo žádný legální prostředek k umožnění uplatnění práva veřejnosti (žadatele) na informace za současného zachování výhradního práva na tytéž informace pouze pro zvláštním zákonem vyjmenovaný okruh subjektů. Proto ministerstvo následně přistoupilo k posouzení kritéria potřeby. Vzhledem k povaze předmětné věci (konflikt mezi právem na veřejnost, resp. žadatele na informace na straně jedné a právem na tytéž informace pouze pro zvláštním zákonem vymezený okruh subjektů na straně druhé) je zřejmé, že rozhodnutí o přiznání práva jedné strany sporu bude muset být učiněno na úkor práv strany druhé. Vzhledem k tomu nezbyváá než dodat, že rozhodnutí o odepření zpřístupnění požadovaných informací je v předmětné věci vhodné a současně také potřebné, neboť jiný legální prostředek za současného stavu legislativy nepřichází v úvahu.

Kritérium poměrování

Podle tohoto kritéria nesmí být újma na základním právu nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních. V rámci tohoto kritéria tak dochází k vyvažování dotčených základních práv, přičemž se zkoumá, zda negativa spojená s přijatým opatřením negativně nepřeváží sledovaný pozitivní efekt.

Ministerstvo v tomto kritériu zvažovalo (poměřovalo) možný důsledek v podobě újmy na právech obou hypotetických stran sporu, přičemž dospělo k závěru, že zvláštní zákon (zákon o odpadech) je ve věci poskytování vyžádaných informací natolik jednoznačný a současně srozumitelný, že právo na předmětné informace pouze pro tímto zákonem vymezený okruh subjektů nelze zákonným způsobem za současného stavu legislativy jakkoli omezit, a tedy nezbyváá, než právo těchto subjektů jednoznačně upřednostnit před právem na informace žadatele.

Ze shora uvedených důvodů ministerstvo rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí pod bodem I.

Ad II.) K žádosti o informace ministerstvo zdůrazňuje, že povinnost poskytovat informace je dána pouze v případě informací objektivně existujících v nějaké zaznamenané podobě (v písemnostech, elektronicky apod.). Povinný subjekt nemá na základě informačních zákonů povinnost zpracovávat odpovědi na konkrétně položené dotazy, tj. vytvářet informace nové. Povinný subjekt pak poskytuje pouze ty informace, které má ve svém držení, popř. u nichž má ze zákona povinnost informacemi disponovat, nemá povinnost opatřovat informace (dokumenty)

od jiných subjektů. Vzhledem k tomu zde ministerstvo upustilo od provedení testu proporcionality, jak vyžaduje stávající soudní judikatura.

Po prověření ministerstvu nezbývá než konstatovat, že *k plnění podmínek závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (EIA) vydaného ke stavbě trasy I.D pražského metra, a to v části týkající se nakládání s výkopovou zeminou a rubaninou, včetně případných zpráv o plnění těchto podmínek* nedisponuje žádnými informacemi. Úřadem příslušným k posouzení vlivů záměru na životní prostředí byl Magistrát hlavního města Prahy, který by měl rovněž sledovat plnění podmínek vydaného stanoviska, resp. stavebního povolení.

Ze shora uvedených důvodů ministerstvo rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí pod bodem II.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí je možno podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat rozklad k ministrovi životního prostředí, a to ve lhůtě do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí podáním učiněným prostřednictvím Ministerstva životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10.

Ing. Miroslava Čejková

ředitelka odboru podpory státní služby
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

